

Η απαξίωση της πολιτικής και οι επερχόμενες εκλογές

Την τελευταία διετία εφαρμόζεται στη Ελλάδα μια πολιτική, η οποία έχει πολλαπλασιάσει τους/τις ανέργους, έχει οδηγήσει στην επιδείνωση των εισοδημάτων όσων εξακολουθούν να εργάζονται, έχει αποδιορθώσει το κοινωνικό κράτος και έχει επιφέρει τη γενίκευση της εργασιακής και κοινωνικής ανασφάλειας.

Οι υποστηρικτές αυτής της πολιτικής, διαθέτοντας την συντριπτική πλειοψηφία των μέσων ενημέρωσης, από την αρχή της κρίσης προσπάθησαν να επιτύχουν τη συναίνεση ή την ανοχή των κατοίκων αυτής της χώρας. Η επίκληση της εθνικής επιβίωσης αποτέλεσε το πρώτο επιχείρημα: «Τα μέτρα λήφθηκαν για να σωθεί πατρίδα». Επειδή όμως ο εδραιωμένος -μετά την επιμελή τριακονταετή καλλιέργειά του- στην ελληνική κοινωνία ατομικισμός δημιούργησε πολίτες που προτάσσουν το δικό τους συμφέρον έναντι οποιουδήποτε συλλογικού, η εν λόγω επίκληση δεν ήταν λειτούργησε. Επιχειρήθηκε τότε να δημιουργηθεί το αίσθημα της (συν)ενοχής «όλοι μαζί τα φάγαμε» και να καλλιεργηθεί το συναίσθημα του φόβου «εάν δεν εφαρμοστούν τα μέτρα θα πτωχεύσουμε». Η τακτική αυτή, εάν κρίνουμε από τις αντιδράσεις (απεργίες, πορείες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις), φαίνεται πως πέτυχε. Γι' αυτό και τα πολιτικά κόμματα που στηρίζαν τη συγκεκριμένη πολιτική επενδύουν τώρα σε παραλλαγές αυτής της τακτικής: «Όσα κόμματα δεν υποστηρίζουν τη συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου είναι ανεύθυνα και δεν έχουν προτάσεις» και «όλα τα κόμματα έχουν τις ευθύνες τους για τη σημερινή κατάσταση».

Η τακτική της μετάθεσης των ευθυνών στο σύνολο του πολιτικού συστήματος, εκ πρώτης φαίνεται πως γεννήθηκε από την αδυναμία των εκπροσώπων των πολιτικών κομμάτων που κυβέρνησαν τη χώρα τα τελευταία τριάντα οχτώ χρόνια να πείσουν ως προς τις αλληλοκατηγορίες που αφορούν στην απόδοση ευθυνών για την κρίση. Τι μέρος των εκλογών συγκινείται από όσους και όσες συνεχίζουν (όπως έκαναν πάντα) να επιρρίπτουν το σύνολο των ευθυνών στον άλλο πόλο του δικομματισμού όταν μαζί υλοποίησαν την πολιτική που οδήγησε στη σημερινή κρίση;

Σε μια δεύτερη ανάγνωση όμως, η μετάθεση (μέρους) των ευθυνών από τα κόμματα που κυβέρνησαν (και που αναμφίβολα ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση) στο σύνολο των κομμάτων φανερώνει την αλλαγή των ιπολιτικών δεδομένων. Γιατί, απ' ότι μέχρι στιγμής δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, οι εκλογές αυτές θα σηματοδοτούν από την είσοδο πολλών κομμάτων στο κοινοβούλιο, αλλά και από τα χαμηλά ποσοστά του «δικομματισμού». Εντούτοις, και παρά τις περιπτώσεις του αντιθέτου διακηρύξεις, τα δύο κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, με ένα ποσοστό που δεν χρειάζεται καν φτάσει το 40% αθροιστικά, θα μπορέσουν να σχη-

ματίσουν κυβέρνηση και να συνεχίσουν την εφαρμογή των δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει. Το γεγονός αυτό φαίνεται πως επηρεάζει μια μερίδα του εκλογικού σώματος, τα μέλη της οποίας σ' όλο το διάστημα που προηγείται των εκλογών αρέσκονται να διατρανώνουν την πρόθεσή τους να μη ψηφίσουν και πάλι το τάδε κόμμα, αλλά όταν πλησιάζει η ώρα να προσέλθουν στην κάλπη κινδυνεύουν να γίνουν «κοψοχέρηδες». Είναι το μέρος εκείνο των εκλογέων που δυσκολεύονται να «βγουν από το μαντρί», αφού γνωρίζουν από την πείρα τους, ότι μόνον παραμένοντας εκεί μέσα θα μπορούν να ελπίζουν στην κατάληψη μίας εκ των νέων θέσεων εργασίας (εάν και όταν δημιουργηθούν) ή θα μπορέσουν να διατηρήσουν αυτήν που κατέχουν.

Στην ίδια μερίδα του πληθυσμού όμως και ιδιαίτερα σ' όσες & σ' όσους θεωρούν ότι «όλοι είναι ίδιοι», στοχεύουν και μια σειρά από κόμματα, που φιλοδοξούν να διαδραματίσουν ρόλο στο άμεσο μέλλον της ελληνικής κοινωνίας επιχειρώντας να κεφαλαιοποιήσουν το πληγωμένο εθνικό αίσθημα. Ορισμένα από αυτά φανερά και άλλα πιο διακριτικά, μαζί με το αίτημα τιμωρίας των ενόχων, καλλιεργούν έναν ιδιότυπο «εθνοκεντρισμό», ο οποίος καθορίζεται από την αντίθεσή του στο «γερμανισμό», στην «νέα τάξη πραγμάτων» και στον πανταχού παρόντα σιωνισμό. Τα κόμματα αυτά επιχειρούν τη δημιουργία μιας εικόνας ενότητας του ελληνικού λαού, ανεξάρτητα από ταξικές και ιδεολογικές εντάξεις, στη βάση της αντίθεσης στους πολιτικούς που οδήγησαν στην «εθνική ταπείνωση». Η καταδίκη των στρεβλώσεων του κοινοβουλευτικού συστήματος και των υπόλοιπων δημοκρατικών θεσμών (συνδικάτα, εκλεγμένες διοικήσεις, δημοκρατικές διαδικασίες) δεν έχει -στην περίπτωση των κομμάτων αυτών- ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας, αλλά τη δημιουργία ενός μάλλον «αριστοκρατικού», εάν όχι φασιστικού, μοντέλου διακυβέρνησης. Η επαγγελία ενός πολιτικού συστήματος που θα περιορίζει τα ατομικά δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες και θα αντικαθιστά τα εκλεγμένα

όργανα με σταθερά σώματα και μόνιμες (μη εκλεγμένες) επιτροπές δείχνουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Οι εκλογές της έκτης Μάϊου είναι ιδιαίτερα κρίσιμες. Μπορεί να καθορίσουν το μέλλον

Του Δημήτρη Θ. Ζάχου

Λέκτορας του Παιδαγωγικού τμήματος Δημόσιας Εκπαίδευσης του ΑΠΘ

της ελληνικής κοινωνίας για πολλά χρόνια. Απολιτικές επιλογές τύπου life style ή «νέων, άφθαρτων προσώπων» ή και «όλοι ίδιοι είναι δεν θα πάω λοιπόν να ψηφίσω» δεν είναι αντιξώεις των περιστάσεων. Η καθεμιά και ο καθένας μας χρειάζεται να αντιμετωπίσει με τη δέουσα σοβαρότητα την προσεχή ψηφοφορία και ν' αφιερώσει τόσο χρόνο, όσο χρειάζεται για να δει πέρα από τα συνθήματα και να μπορέσει να γνωρίσει τι πραγματικά υποστηρίζει και τι θα κάνει το κάθε κόμμα που ζητάει την ψήφο μας. Ας τον διαθέσουμε.

Sunimex

Νέος ηλιακός θερμοσίφοντας με σωλήνες κενού

- Ελαφρύτερο
- Θερμαίνουν εξαιρετικά γρήγορα το νερό
- Μετατρέπουν πάνω από το 93% της ηλιακής ακτινοβολίας σε θερμική
- Δεν απαιτείται
- καμία περιοδική συντήρηση
- Αντοχή σε χαλάζι έως 2,5 εκ. - λειτουργούν ακόμα κι αν σπάσουν κάποιοι γυάλινοι ράβδοι
- Μοντέρνα εμφάνιση
- Γρήγορη απόδραση
- Γραπτή εγγύηση
- Πιστοποιημένο προϊόν

με τη δύναμη του ήλιου

ΤΕΛΟΣ !!!
ΣΤΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΕΗ
ΣΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ
ΣΤΟ ΥΓΡΑΕΡΙΟ

4 μοντέλα των
 150, 165, 195 & 240 λίτρων
 Για οικιακή χρήση
 ή μικρών επιχειρήσεων

ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ

Καλέστε μας
 για οποιαδήποτε διευκρίνιση

6936 52 72 32